

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése

Az ügy száma: Kfv.V.35.077/2023/2.

A tanács tagjai: Dr. Darák Péter a tanács elnöke
Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró
Dr. Márton Gizella bíró
Dr. Stefancsik Márta bíró
Dr. Demjén Péter bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője: Dr. Ladányi Nikoletta ügyvéd (cím2)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Németh Ágnes kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat megtámadása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes, 57. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék 2023. február 7. napján kelt 108.K.701.599/2021/54. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2019. július-szeptember időszakra általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) adónemben adóellenőrzést folytatott le. Az ellenőrzés eredményeit realizáló, 2020. augusztus 29. napján kelt 4329548992 iktatószámú határozatával a felperes terhére 5.400.000 forint jogosulatlan visszaigénylésnek minősülő adókülönbözetet állapított meg, és utána 10.800.000 forint adóbírságot szabott ki, egyúttal a jogosulatlanul igényelt adó adófolyószámlán történő átvezetését megtagadta. A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperes a 2020. december 17. napján kelt 6430006705 számú határozatával az elsőfokú határozatot az adóbírság összege tekintetében megváltoztatta, egyúttal a felperes magatartását az adókijátszás passzív alakzatának értékelte.

[2] Az adóhatóság nem fogadta el a felperes gazdasági társaság1 által piackutatási tevékenységről, valamint az gazdasági társaság2 által reklámtevékenységről kiállított számlákra alapított áfalevonását. Indokolása szerint a kifogásolt számlák adókijátszásra irányuló számlázási láncolatból származnak. A számlázási láncolat kialakításának célja az adólevonási jog megteremtése volt, amelynek révén a felperes olyan adót igényelt vissza, amelyet a számlakibocsátó társaságok nem fizettek meg a költségvetésnek. Az adóhatóság a tényállást a Kúria 5/2016. (IX.26.) KMK véleménye (a továbbiakban: KMK vélemény) 3. esetkörének megfelelően értékelte. Megállapította, hogy a számlán szereplő gazdasági események megvalósultak, azonban a résztvevő társaságok visszaélésszerű magatartása következtében a számlákra a felperes, mint a számlázási láncolatok kialakításának passzív résztvevője, áfalevonási jogot nem alapíthat. Az adóhatóság a számlázási láncolat

adókijátszásra irányuló jellegét a számlakibocsátóknál lefolytatott kapcsolódó vizsgálatok alapján, az általuk bevallani elmulasztott adókra, illetve adóminimalizáló áfabevallásokra tekintettel, valamint a számlák alapjául szolgáló gazdasági események valóságos tartalma, az általuk képviselt piaci érték hiánya, a számlák kiegyenlítése körében tapasztalható fizetési anomáliák figyelembevételével állapította meg.

[3] A felperes adókijátszásban betöltött szerepét a tőle ésszerűen elvárható intézkedések megtételének hiányára, így különösen a számlakibocsátók referenciáinak hiányára, a teljesítőképesség vizsgálatának elmulasztására, illetve a gazdasági ügylettel elért üzleti haszon hiányára alapította. Az alperes az elsőfokú adóhatóságtól eltérően a felperes számlázási láncolatban betöltött szerepét a passzív alakzatnak megfelelően értékelte, így az emelt összegű adóbírság alkalmazására nem látott módot.

[4] A felperes az adóhatósági határozatokkal szemben keresetet terjesztett elő, amelyet az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletével elutasított.

[5] A jogerős ítélet rögzíti, hogy az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, a felperes tudattartalmát megfelelően vizsgálta, és objektív körülmények alapján megállapította, hogy a felperes tudott, vagy tudnia kellett arról, hogy adókijátszásra irányuló jogügyletben vett részt. A jogerős ítélet szerint az alperes a megállapított tényállásból helyes jogi következtetést vont le. A bíróság vizsgálta a felperes eljárási kifogásait is, azokat nem találta alaposnak, és megállapította, hogy – szemben a keresetben foglaltakkal - az alperes nem folytatta az ellenőrzést a hatósági eljárás során, annak tartama alatt új tényeket és körülményeket nem tárt fel. A jogerős ítélet rögzíti, hogy a felperes megalapozatlanul kifogásolta a szakértő személyét, illetve ügyszakérő hiánya okán a felperes eredménytelenül hivatkozott az Európai Unió Bíróságának C-334/20. (Amper Metál Kft.) ügyben hozott döntésére.

[6] A felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amely befogadásának jogszabályi alapjaként a Kp. – korábban hatályos -118. § (1) bekezdés a) és b) pontját jelölte meg.

[7] Álláspontja szerint a közigazgatási perben az alperesi képviselők, valamint az eljáró bírói tanács személyeiben történő változások jogszabálysértőek, valamint kifogásolta az általa indítványozott tanú meghallgatásának mellőzését, és a mellőzésről szóló ítéleti indokolás hiányosságát. Előadta továbbá, hogy a felperesi ügyvezető meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítvány elutasításával az elsőfokú bíróság jogkérdésben eltért a Kúria Kfv.II.37.877/2015/11., Kfv.V.35.645/2015/11., Kfv.V.35.529/2015/9. és Kfv.V.35.669/2015/4. számú határozataitól.

[8] *A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadásra – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.*

[9] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[10] A Kp. 118. § szerint „(1) A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége, ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére

kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[11] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti, a Kúria közzétett ítélezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés esetében a rendkívüli perorvoslat iránti kérelemben állított jogszabálysértés felülvizsgálatára akkor kerülhet sor, ha a kérelmező a „Kúria által közzétett” eseti döntésre hivatkozik. A Bíróági Határozatok Gyűjteménye (BHGY) a <https://birosag.hu/birosagi-hatarozatok-gyujtemenye> webhelyen található.

[12] A felperes megjelölte a hivatkozott kúriai határozatoknak azt a részét, amelytől a jogkérdésben való eltérést állítja, ugyanakkor kérelmében nem mutatta be a jogerős ítélet azon pontjait, amelyek ezeket az eltéréseket tartalmazzák. Ennek megjelölése azonban a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási oknak elengedhetetlen feltétele. A Kúria megjegyzi, hogy a felhívott eseti döntések hivatkozott része azt tartalmazza, hogy a bizonyításra köteles fél részére a bíróságnak lehetőséget kell teremtenie a közigazgatási döntésben foglaltakkal szembeni bizonyításra [Kfv.II.37.877/2015/11., Kfv.V.35.645/2015/11., Kfv.V.35.529/2015/9. és Kfv.V.35.669/2015/4], ugyanakkor a jogerős ítélet nem tett ezzel ellentétes megállapítást. A felperes valójában a közigazgatási per során előterjesztett bizonyítási indítványának elutasítását sérelmezi, de megállapítható, hogy annak elutasítását indokolta az elsőfokú bíróság; indokolásában (jogerős ítélet [42] pontja) számot adott arról, hogy a bizonyítékok értékelése alapján megítélése szerint a felperes által felajánlott bizonyítással az ügy szempontjából lényeges új jogi tény nem tárható fel. Az idézett kúriai határozatok önmagukban nem teremtenek jogalapot arra, hogy a felperes által felajánlott valamennyi bizonyítást, bizonyítási indítványt a bíróságnak el kellene fogadnia, annak helyt kellene adnia. Mindebből kifolyólag a felperes a befogadás alapjául szolgáló indokait az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelésének kifogásolásaként adta elő.

[13] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban azonban jogkérdésben dönt, nem a kereset ismételt elbírálását végzi. A bizonyítékok értékelését csak kirívóan okszerűtlen mérlegelés, jogszabálysértés megvalósulása esetén mérlegelheti felül. A Kúria a jogerős ítélet jogszerűségét, az elsőfokú bíróság jogi érvelésének helyességét nem a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága tárgyában, hanem az érdemi felülbírálat során értékelheti a fél által megjelölt jogszabálysértés tükrében; a jogerős ítélet jogszerűségének és a bizonyítékok értékelésének vizsgálata tehát az érdemi felülvizsgálat, és nem a befogadás körébe tartozik. Annak megítélése, hogy az elsőfokú bíróság az adott ügy tényei alapján a határozat jogszerűsége kérdésében milyen következtetésre jut, nem jogkérdésnek, hanem ténykérdésnek minősül. Az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárást folytatott, a bizonyítékokat értékelte, és döntése indokolásában részletesen ismertette álláspontját, így indokolási kötelezettségének is eleget tett. Jogkérdés vitatásának hiányában önmagában a felperesi álláspont általánosságban történő kifejtése nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogásához.

[14] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontját is megjelölte befogadás iránti kérelmében, amely azonban nem minősül önálló befogadási oknak. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja kizárólag a törvényben meghatározott alpontokkal együtt vizsgálható, a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérő fél köteles megjelölni, hogy melyik alapján állítja az ügy érdemére kiható jogszabálysértést. A felperes szövegesen sem terjesztett elő indoklást arra vonatkozóan, hogy az a) pont tükrében a felülvizsgálati kérelmének befogadását milyen indokból találja szükségesnek, így a befogadás alapjául szolgáló ok tartalom alapján történő kibontása nem volt lehetséges. A befogadási ok pontos megjelölése hiányában a befogadás iránti kérelem – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja alapján előterjesztett rész tekintetében – érdemben nem volt vizsgálható. Az eljáró bírói tanács változásaival kapcsolatban konkrét

jogsabálysértést a felperes nem jelölt meg, ezzel összefüggésben adott befogadási ok a kérelemből nem volt azonosítható.

[15] A Kúria a jogerős ítélet vizsgálatát követően a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), ac) és ad) alpontjai szerinti befogadási okok alapján sem találta a felülvizsgálati kérelem befogadását szükségesnek.

[16] Mindezen indokok folytán nincs jogszabályi lehetőség a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására, ezért a Kúria annak befogadását a Kp. 118. § (1) – (2) bekezdései alkalmazásával megtagadta.

A döntés elvi tartalma

Amennyiben a fél felülvizsgálati kérelmében csak a bizonyítékok értékelését vitatja, de kirívóan okszerűtlen mérlegelésre nem utal, úgy a felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye.

Záró rész

[17] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[18] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[19] A végzés elleni perorvoslatot a Kp. 112. § (1)-(2) bekezdései és a 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. május 11.

dr. Darák Péter s.k.
Anett s.k.
a tanács elnöke

dr. Márton Gizella s.k.

bíró

Ságiné dr. Márkus
előadó bíró

dr. Demjén Péter s.k.
dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő